

תקות מנחם

גיליון מס'
186

י"ל לקראת ש"פ בא – ח' שבט
ה' תהא שנת עליון

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי
הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם,
להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו,
הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר נזיקין - א'

מחזור כ"ח שנה כ"ו

בעז"ה יום ה' פרשת בא ו' שבט ה' תהא שנת עליון

סיום הלכות נזקי ממון והתחלת הלכות גניבה

התחילו את ספר נזיקין, ואת כולו ילמדו במשך רוב ימי חודש
שבט, וחודש שבט הוא חודש הי"א בשנה (מחודש ניסן). וכפי
שיתבאר לקמן משמעות המספר י"א, והקשר ל"נזיקין" ולחודש
שבט.

ע"י התשובה המזיקין הנפכים לישועות

ג. בקשר של נזיקין – לישועות, אומר אד"ש בשיחה⁴: "הטעם
הפשוט שסדר "נזיקין" נקרא "ישועות" הוא, לפי ש"מושיען,
מזהיר לפרוש מהיזק ולהתחייב בממון" (רש"י בגמ' שבת שם),
[ובהערה מביא אד"ש את דברי ה"מגדל עוז" בסיום ה' חובל
ומזיק שמסתיים במילה "והושיעם": "מאן דבעי למהוי חסידא
יקיים מילי דנזיקין, כי המתרחק מן הגזל הוא צדיק ונושע הוא,
ולפי שאין פושטין ידיהם בגזל, כתיב בהו בצדיקים "ותשועת
צדיקים מה' מעוזם בעת צרה"⁵]. וממשיך אד"ש עוד טעם להא
דסדר נזיקין נקרא ישועות: "או משום ד'בעי רחמי להושיע אותנו
ולהצילנו מהס' (דברי החדא"ג מהרש"א שם – בנוגע לנזקי שמים,
ע"פ מ"ש בריש פרק קמא דבבא קמא דנזקי דארעא . . רומזים על
נזקי שמים" (ובמהרש"א שם בבבא קמא אומר, שארבעה אבות
נזיקין מורים על ארבעה סוגי הגלויות שהיהודים עברו במשך
בגלות, ומכולם הצילנו והוציאנו ה', עד הנגאולה האחרונה
והשלמה תיכף ומי"ד ממ"ש)), היינו שה"ישועות" – הם הזהירות
וההצלה מ"נזיקין", השלילה ד"נזיקין".

ויתירה מזה, מהלשון "ישועות" זה סדר נזיקין, משמע ש"סדר
נזיקין" עצמו וכן לימודו הוא ענין של "ישועות".

וההסברה בזה – ע"פ האמור לעיל (בשיחה הני"ל) – שהכוונה
הפנימית בענין הפגם והחיסרון, "חובל ומזיק", היא, שיתוסף עליו
גדול יותר ע"י עבודת התשובה, ועד לעילוי שבאין-ערוך, שהוא
בבחינת "ישועות", כידוע (אגה"ק סי"ג) בענין "כובע ישועה
בראשו"⁶ ש"ישועה" מורה על "ירידת האור והשפע דש"ע נהורין",
גילוי שלמעלה מסדר ההשתלשלות" (ע"כ לשון השיחה בענין זה).

נזיקין – ישועות – יציאת מצרים!

א. הלכות נזקי ממון היא ההלכה הראשונה הפותחת את ספר
נזיקין. ובהמשך למ"ש בגליון הקודם (מס' 185), סדר נזיקין
בש"ס, נקרא בגמרא שבת¹ "ישועות" ע"פ הפסוק² "והיה אמונת
עתיך חוסן ישועות וגו'", והגמרא דורשת בפסוק זה שכל מילה
היא שם ומורה על סדר א' מהששה סדרים: ו"ישועות" – זה סדר
נזיקין". היינו שענין הנזיקין מורה על הישועה והגאולה, והרי כל
הגאולות באים מכח ושרשם מיציאת מצרים, ופרשתנו בא היא
הפרשה שבה נאמרה יציאת מצרים, כמ"ש: "ויהי בעצם היום הזה
הוציא ה' את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם". [נאפ"ל
שבמילה ושם הפרשה "בא", רמז לכל הגלויות והגאולות: "בא" –
גימטריא ג', ויש (באופן כללי) ג' גלויות וגי' גאולות וגי' בתי מקדש;
א. גלות ויציאת מצרים. ב. גלות בבל והעליה. ג. גלות רומי
והגאולה האחרונה והשלמה. ואחרי כל עליה מהגלות היה בית-
המקדש הראשון והשני, ובסיום הגלות האחרונה יהיה בנין בית
המקדש השלישי, ומכיוון שהעלי והגאולה מגלות האחרון היא
גאולה שלמה ונצחית, וכן בית-המקדש השלישי הוא מיוחד ונצחי,
כי הוא כמ"ש בזוהר: "בנינא דקוב"ה" כמ"ש ע"ז בפרשת בשלח³
"מקדש הוי' כוננו ידיך" וזה מרומז באות לחוד א' - אל"ף; כי זו
גאולה וביהמ"ק מופלא מהב' הקודמים (וגם הגלולת לגרועותא
ארוכה מאוד "ולא נתגלה הקץ").]

ובהשגחה פרטית נפלאה התחילו השנה את ספר "נזיקין"
הנקרא "ישועות" ביום הראשון של פרשת בא המדברת כולה על
יציאת מצרים וההכנות אליה שהיא שורש לכל הגאולות והישועות
(וכפי שיתבאר לקמן הפרטים בזה).

ספר נזיקין - הי"א

ב. ספר נזיקין ברמב"ם הוא ספר הי"א, ולמחרת ר"ח שבט

¹ לא, א.

² ישע"י לג, ו.

³ בשלח טו, יז [ולהעיר שבשלח – גימט' – ש"מ: ר"ת שמו של כ"ק אד"ש
מה"מ שקבלת הנשיאות היא בכל שנה בשבוע זה. וט"ו – מורה על שלימות
"קיימא סיהרא באשלמותא", וי"ז – גימט' – "טו"ב"].

⁴ ש"פ שופטים ב' אלול היתשמי"ט, ספר השיחות היתשמי"ט ח"ב עמוד 1-670.

⁵ תהילים לו, לט.

⁶ ישע"י כט, יז.

היינו, שענין הנזיקין שנקרא ישועות, הוא, שהנזיקין עצמן נהפכים לישועות ע"י עבודת התשובה שהופכת את הפגמים והחסרונות עצמם ו"הזדונות לזכויות".

הפיכת ה"אחר" ל"בן"

ד. ומתאים גם עם מה שכתבנו בגליון הקודם שאת ספר נזיקין לומדים בחודש שבט, והתחילו למחרת ר"ח שבט וגם עניינו של שבט הוא הפיכת השליה למעליותא, וכפי המבואר בספרי הקבלה⁷ ש"ב החודשים הם כנגד י"ב השבטים, וחודש שבט הוא חודש הי"א (מניסן), והוא כנגד יוסף⁸ שהוא הבן הי"א של יעקב אבינו [ואפ"ל בדרך הצחות: י"א – ר"ת יעקב אבינו], כי עיקר עניינו של יעקב אבינו המשיך והתבטא ביוסף כנאמר⁹: "אלה תולדות יעקב יוסף"; כפי שכותב רש"י¹⁰ שהיה להם כמה ענינים דומים ויוסף היה ליעקב ה"בן זקונים הוא לוי"¹¹, וכפי שכותב ע"ז רש"י¹² שהיו דומים גם בפנים: "שהיה זיו איקונין שלו דומה לוי" (וכידוע ש"פנים" מורה גם על ה"פנימיות") וכן כותב: "ואונקלוס תרגם 'בר חכים הוא ליה', מה שלמד משם ועבר מסר לוי", ז.א. שמפרש זקונים מלשון "זה שקנה חכמה" היינו שאת כל חכמתו ותורתו של יעקב מסר ליוסף, וידוע מ"ש בחסידות ש"שם ועברי" מורה על "תורה שבכתב" ו"תורה שבעל פה"; "שם" – "כל התורה שמותיו של הקב"ה" – תושב"כ, ו"עבר" – המעבר לתושב"כ, או "שם ועבר" – פנימיות התורה ונגלה דתורה: בפנימיות התורה מדובר על שמות הקב"ה ועצמותו ומהותו, ואח"כ המעבר לנגלה דתורה, שזהו מה שכתב רש"י עה"פ בפרשת תולדות¹³ "יושב אהלים": "אהלו של שם ואהלו של עבר". [ואפ"ל שם – הי אז הרבי ועבר – ה"ראש ישיבה", ומ"ש לפני¹⁴: "ותלך לקרוא את הוי"ו" ואומר ע"ז רש"י: "לביט מדרשו של שם"; כי לשאל עצה וברכה, הולכים לרבי]. ואח"כ מ"ש רש"י עה"פ בפרשת ויצא¹⁵ "וישכב במקום ההוא", "י"ד שנים ששימש בבית עבר" ולא מזכיר גם את שם (וכן ברש"י ס"פ תולדות¹⁶: "שנטמן בבית עבר י"ד שנה"), ואפ"ל 2 סיבות: א) יעקב ברח ונטמן מעשו, ולכן הי רק בבית א', ועבר כנראה גר קרוב באותה העיר בבאר-שבע (ע"פ ה"משכיל לדוד" על רש"י, שזהו משי"ו ויצא יעקב מבאר-שבע ולא נאמר שיצא מעיר מקום עבר). ב) ע"פ חשבון השנים של שם הוא הסתלק כשיעקב הי בן 50, וכשקיבל הברכות וברח מעשו הי יעקב בן 63 כמ"ש רש"י בס"פ תולדות (ע"פ ה"משכיל לדוד" שם). וכנראה בהסתלקות שם, עבר נהי גם הרבי ולכן רש"י כותב "שימש בבית עבר" שלי זה מתאים יותר אצל צדיק ורבי].

וגם עניינו של יוסף הוא הפיכת הדברים השליליים לקדושה וכמו שמביא אד"ש בשיחות¹⁷ בקשר לחודש שבט שקשור ליוסף, שעניינו של יוסף הוא כפי שאמרה רחל בעת שנולד וקראה שמו: "יוסף הי לי בן אחר", ושואל הצ"צ באוה"ת¹⁸ למה נאמר בן אחר ולא יעוד בן" ומבאר שעניינו של יוסף הוא להפוך את ה"אחר" ל"בן": שגם מי שהוא עדיין "אחר", היינו ששייך לסטרא אחרא ואינו בצד הקדושה, להוסיפו ולהפכו ולעשות ממנו "בן" של הקב"ה. ובן של האבות, והרי הבן יורש את כל הכוחות והתכונות של אביו, "ורואים בו בגלוי את כל הענינים של ה"אבות".

וזה קשור במיוחד לחודש שבט, חודש ההסתלקות של הרבי הקודם (ששמו הראשון "יוסף"), וחודש הנשיאות של אד"ש מה"מ, שתביעתם וענינם להפוך את כל האנשים וכל הענינים שבעולם שהם בינתיים לא בקדושה, ולמשכם ולהעלותם ולהוסיפם ולצרפם לקדושה ולאוקות ולעשות מכל מקום בעולם "בית חב"ד" ו"בית משיח"; שזוהי העבודה של "יפוצו מעינותיך חוצה". והשלמת העבודה של מתן תורה "לעשות לו יתברך דירה בתחתונים" (שהתחילה ע"י משה רבינו במתן תורה, ומסתיימת ע"י מלך המשיח) שזהו מה שכי"ק אד"ש מה"מ תמיד אומר "חוצה" שאין חוץ יותר ממנו, ו"דירה בתחתונים" שאין תחתון למטה ממנו!"

המרת החולין לקודש

ה. והנ"ל מתאים גם לצירוף שם הוי"ו של חודש שבט, כפי שמביא אד"ש מה שכתוב בספרי הקבלה¹⁹ שלכל חודש יש את צירוף שם הוי"ו המיוחד לו, ומתאים ויוצא מר"ת א' הפסוקים שבתנ"ך (ולדוגמא, צירוף שם הוי"ו בחודש ניסן "ראש חדשים"²⁰ הוא כסדרו י"הויה' ויוצא מר"ת הפסוק²¹ "ישמחו השמים ותגל הארץ") והצירוף דשבט²² הוא ה"יזויה' ויוצא מר"ת²³ הפסוק²⁴: "המר ימירנו והיה הוא".

ואומר אד"ש²⁵ שבר"ת זה לא נאמר משי"כ בתחילת הפסוק איסור "תמורה" "לא ימירנו" אלא משי"כ בהמשך הפסוק ("ואם המר ימירנו והיה הוא"; ז.א. שמילים אלו מבטאות את הפעולה החיובית "המר ימירנו"; היינו שתפקידו של היהודי הוא להמיר: ז.א. להמיר את כל הענינים הבלתי רצויים והשליליים שהם לא בקדושה, ולהפכם ל"והיה קודש"; "והיה" – "בהיותו יהא"; ז.א. שיהיה במצב של קדושה, תקיף וגבוה. וכנ"ל שזהו ענינו של יוסף הפיכת ה"אחר" ל"בן".

וכנ"ל זהו תפקיד דורנו ע"פ פעולות והוראות הרבי הקודם וכ"ק הרבי מלך המשיח.

וכנ"ל ענין זה קשור לפרשת בא, פרשת יציאת מצרים, שענינה הפיכת הגלות והגולה לגאולה, כמו הפיכת ה"נזיקין" ל"ישועות".

¹⁷ לקו"ש חלק כ"ו (גימט' הוי"ו) בשלח ע' 90-91 ושיחת ש"פ ורא ר"ח שבט עמ' 314-5.

¹⁸ אוה"ת ויצא רב, טו ואילך, ויחי שפן, א ואילך, שצ, א ואילך, שצו, ב ואילך.

¹⁹ פרדס שער י"ג פ"ג. משנת חסידים סדר מועד מסכת ניסן ואילך (בכוונת כל חודש). ובכ"מ. וראה תו"א שם ובהנשמך בהערה 7. וראה גם ס' הליקוט (דא"ח דהצ"צ) מערכת חדש סעיף א. ועוד. הערת כ"ק אד"ש בלקו"ש.

²⁰ בא יב, ב.

²¹ תהילים צו, יא.

²² כן מפורש בסידור ומ"ח שבהערה הבאה. וכן משמע בפרדס שכי"א רפטי"ז.

ע"ש ובפני"ד. הערת כ"ק אד"ש בלקו"ש.

²³ סידור הארז"ל כוונת ר"ח. משנת חסידים סוף מס' טבת ושבת. ובפרד"ס שם פני"ד לפנינו "המר ימירנו והיה הוא" ומקורו הוא בתקו"ז בהקדמה (ט.ב).

הערת כ"ק אד"ש בלקו"ש.

²⁴ בחוקותי כו, לג.

²⁵ לקו"ש חלק כ"ו שיחת פרשת בשלח ע' 90.

⁷ ראה מגלה עמוקות על התורה ר"פ שמות, שם בא יב, ב (האופן הוי). תו"א שמות מט, ד. קהלות יעקב אות יו"ד ערך י"ב חדשים וי"ב שבטים.

בטור או"ח סו"ס ת"ז (הובא באוה"ת בראשית כו, ב): וי"ב ראשי חדשי השנה שגם הם נקראים מועדים כנגד י"ב שבטים (ועד"ז במג"ע שם ר"פ שמות). וראה אוה"ת בראשית שם ע"א. מטות ע' אירפא (וראה גם אוה"ת שמות ע' כט. בא ריש ע' רט. רנה. ובכ"מ). הערת כ"ק אד"ש בלקו"ש.

⁸ כ"ה בס"י יעב"ץ שער היגא. – ובמג"ע שם וקה"י שם ובערך שבט – באופן אחר. הערת כ"ק אד"ש בלקו"ש.

⁹ וישב לו, ב.

¹⁰ מב"ר פ"ב ו. תנחומא אות א'.

¹¹ פסוק ג.

¹² ב"ר פ"ב ח. תנחומא ב'.

¹³ כה, כו.

¹⁴ פסוק כב.

¹⁵ כח, יא.

¹⁶ כח, ט.

אד"ש יצא לפתח הבנין ואמר: "עכשיו שבת ולא זמן להתאבל, שכולם ילכו לביתם לסעודת שבת!"
 אז רוב אנ"ש גרו בשכונת ברונזוויל שבקצה שדירת איסטערן פארקוויי. ובדרך הביתה הר' מאטעל שיח' קלמנסון שהי' אז נער צעיר הלך יחד עם ראש הישיבה דתות"ל כאן הרב מרדכי ז"ל מענטליק. ובדרך הביתה אמר הרב מענטליק "מיר האבן א רבי, מיר האבן רבי!" (= יש לנו רבי, יש לנו רבי!...)".

וגם המספר י"א, מורה על ההפיכה למעליותא ולקדושה וכפי שמוצאים בסממני הקטורת שהם י"א סממנים, וביניהם יש גם ה"חלבנה" שריחה רע, ונהפכת לאי' מסממני הקטורת. וכפי שאומר רש"י בפרשת כי תשא, שמונה התורה את סממני הקטורת על המילה²⁹: "וחלבנה" וז"ל: "בושם שריחו רע, וקורין לו גלבני"א. ומנאה הכתוב בין סממני הקטורת ללמדנו³⁰ שלא יקל בעינינו לצרף עימנו באגודת תעניתינו ותפילותינו את פושעי ישראל שיהיו "נמנין עמנו". והיינו שבעבודת הקטורת והי"א סממנים גם היה החלבנה שריחו רע ונהפך לחלק מסממני הקטורת – הריח הכי טוב. שמסמל שפושעי ישראל נהפכים ונהיים חלק מכלל ישראל, וממנין ואגודת המתפללים (כי אז מתגלה אצלם הנקודה היהודית ועצם הנפש שבמצב זה כולם שוים וקשורים באלקות, כל נשמה היא "חלק א-לוקה ממעל ממש"³¹).

מלאים מצוות!

פעם חסיד סטמאר בא לאד"ש לבקש ברכה לזחוק, ואד"ש ביקשו שיאמר "ווארט" ששמע מהרבי מסטמאר, והלה סיפר שהסטמאר שאל על מאמר חז"ל "שפושעי ישראל מלאים מצוות כרימון", אם הם פושעי ישראל איך הם מלאים מצוות? ואד"ש אמר לו: מענין, לי היתה שאלה הפוכה, אם הם מלאים מצוות כרימון איך הם פושעים!? (כי מלאים ע"פ תורה, היינו שאין מקום לעוד דברים).
 וי"א שהביאור ע"פ חסידות שבפנימיות כולם מלאים במצוות בלי שיו, והעברות הם רק אבק חיצוני, שע"י נייער נופל ומתבטל.

ומבואר בחסידות שענין קשור למספר י"א – האל"ף (י"אלופו של עולם" ואותיות "פלא") שלמעלה מ-10 הספירות וסדר ההשתלשלות – ספירת הכתר. ומצד הגילוי שלמעלה מסדר ההשתלשלות הופך הרע לטוב ולפניו "כחשיכה כאורה".
 וזהו שאנו רואים שהרבה עניינים הקשורים לכ"ק אדי"ש מלך המשיח, הם במספר י"א, וגם יום ההולדת ביי"א ניסן, וגם קבלת הנשיאות בגלוי כני"ל בחודש הי"א וביום הי"א ובשנת הי"א, שמורה על ספירת הכתר שלמעלה מסדר ההשתלשלות [ובזמנו אומרים והתגלה י"א – ר"ת – "יחי אדוננו!"] וענינו הפיכת הרע לטוב והגלות לגאולה!
 והדעה הב' בקבלה³² שהחודשים הם כנגד סדר השבטים בדגלים ובמסעות ובקרבנות הנשיאים שהיו ע"פ הדגלים והסיסמאות שנשיא הי"א שהקריב ביי"א ניסן הוא אשר שענינו שמן שצף וגבוה מכל המשקים. ומשיחת המשיח היא בשמן המשחה. ואשר גימט' 501 למעלה מסדר ההשתלשלות (האי' שלמעלה מ- 500 - סדר ההשתלשלות).

²⁹ ל, לד.

³⁰ כריתות ו, ב. תדא"ר פי"ג, א.

³¹ תניא פי"ב.

³² ראה קה"י שם. ובאות ש' ערך שבת. בני ישכר מאמרי חודש שבת מאמר א'

בסופו. הערת כ"ק אד"ש בלקו"ש.

וכל זה קשור ובהמשך לספר הקודם – "טהרה", ולסיום ההלכות בהקודמות – הלכות "מקוואות" [ועי' רוב רואים קשר בין סיום כל הלכה להלכה הבאה, ובפרט בין סיום ספר לספר הבא] כפי שהתבאר בגליון הקודם, שגם ענין הטהרה והמקוה הוא הפיכת הטומאה לטהרה, כמו בפרשת בא, הפיכת גלות מצרים ליציאת מצרים ולגאולה, והפיכת הנזיקין עצמן ל"ישועות".

ו. כל הנ"ל מתאים גם לסיום של ההלכה הראשונה של ספר "נזיקין" הלכות "נזקי ממון": שמשמעותן (לא ממונו של אדם שהוזק, אלא) ממונו של אדם שהזיק. וכמשי"כ הרמב"ם בהלכה הראשונה: "הבעלים חייבים לשלם שהרי ממונם הזיק".
 וזהו תפקידו של היהודי לקחת ה"ממון", במקום שיהיה ממון המזיק, להפכו ל"ישועות" – ממון המועיל המביא ישועה וגאולה; היינו שהאדם עושה דברים חיוביים וטובים בממונו, כגון שעושה בו ועל ידו צדקה וחסד, ומבטל את ענין ה"נזיקין" והגלות. והצדקה בממון מביא את הגאולה כמחז"ל²⁶ "אין ישראל נגאלין אלא בצדקה שנאמר "ושביה בצדקה"²⁷, וכפס"ד הרמב"ם²⁸.
 וזהו מה שאומרים ומכריזים בקול גדול בתפילת "ונתנה תוקף" במוסף דר"ה ויוהכ"פ: "ותשובה ותפילה וצדקה, מעבירים את רוע הגזירה!". ובמחזורים נדפס על המילה "וצדקה" המילה "ממון" והיינו שלוקחים את הממון ונותנים לצדקה ועי"כ מבטלים הגזירה ומביאים הישועה! והגאולה! מי"ד ממ"ש, נאו!

י"א – למעלה מהטבע וסדר ההשתלשלות

ז. דובר לעיל שספר נזיקין הוא ספר הי"א, וכן חודש שבת הוא חודש הי"א; שתכלית ומטרת הנזיקין היא הפיכתם ל"ישועות" וכן חודש שבת הי"א קשור עם שבת הי"א "יוסף" – שעניינן הפיכת והעלאת ה"אחר" ל"בן".
 ובחודש שבת הי"א, קבלת הנשיאות בגלוי ובאופן רשמי היתה ביום הי"א ובשנת תשי"א, וגם שבת – גימט' – שי"א [ושי"א מורה על תיבת שי"א, וכפי שאד"ש מה"מ אמר כו"כ פעמים בזמן האחרון שעכשיו הוא "זמן השי"א" לגאולה! (ידי העכסטע צייט!)]
 [וגם תשי"א – מלי' נשיאות: התחלת הנשיאות דאד"ש מה"מ].

"זוהר השמש"

א. פעם במסמך רשמי ליגלי (נדמה לי בקשר לבעלות על האוהל) שהיה כ"ק אד"ש מה"מ צריך למלאות ממת' הוא הבעלים וממונה על ליובאוויטש, וענה שהתחלת נשיאותו הוא מי' שבת ה'תש"י. כי באמת ובעצם "זוהר השמש ובה השמש", והמדובר לעיל בקשר לקבלת הנשיאות בגלוי במאמר הראשון ב"א שבת תשי"א.
 וכמו שאומר אד"ש שהבעש"ט חיבב את היום השני דהג השבועות שהוא היום הראשון שכולו, כל 24 שעות ביממה, הוא עם ואחרי מתן-תורה (כי ביום הראשון היה מ"ת באמצע היום). עד"ז יו"ד שבת חלק מהיום שייך לנשיאות האדמו"ר הקודם, ושנת תש"י בתחילתה הייתה תחת נשיאות הרבי הרי"צ, והיום שכולו בנשיאות הרבי שליט"א הוא י"א שבת, והשנה שכולה תחת נשיאות הרבי מלך המשיח שיל"ו היא תשי"א.

ב. סיפר לי הרה"ת מרדכי שיח' קלמנסון:

בש"ק דיו"ד שבת תש"י, אחרי ההסתלקות של הרבי הקודם, צבאו אנ"ש ב-770 ומסביב ונשארו ולא הלכו הביתה לקדש ולסעודת שבת, עד שכ"ק

²⁶ עי"פ שבת קלט, א. הובא בתניא אגה"ק סי' ד.

²⁷ ישע"י א, כז.

²⁸ ה'ל' מתנות עניים פי"א הי"א.

ואד"ש אומר בשיחות שחודש **שבט** גם מורה על ענין המלכות וכמ"ש בברכת יעקב ליהודה³³ "לא יסור **שבט** מיהודה", ובפרט המלכות של מלך המשיח כמ"ש בפרשת בלק ובלעם³⁴: "וקם **שבט** מישראל", שהכוונה למלך המשיח, כמ"ש בתרגום אונקלוס: "ויתרבא משיחא מישראל" וכן בהלכות מלכים ומלחמותיהם ומלך המשיח להרמב"ם כותב מפורש על הפסוק: "זה **מלך המשיח**" (וכן נאמר על מלך המשיח בישיעי (נביא הישועה) "ויצא **חוט** מגזע ישי ונצר משרשי יפרה" (ענין השבט-ענף)).

"תקוה" חוט השני"

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. **נזיקין נקרא ישועות, ובפרשת בא הישועה והגאולה הראשונה - יציאת מצרים.**
- ב. **הנזיקין והגלות עצמן נהפכים לישועות ע"י התשובה וזדונות נעשות לו כזכיות.**
- ג. **ספר נזיקין ספר הי"א - בחודש שבט - חודש הי"א.**
- ד. **י"א סממני הקטורת - הפיכת החלבנה - ריח רע לטוב ופושעי ישראל לטובים.**
- ה. **חודש שבט הי"א כנגד יוסף - שבט הי"א שענינו הפיכת ה"אחר" ל"בן".**
- ו. **צירוף הוי' דשבט יוצא ר"ת "המר ימירנו" המרת והפיכת החולין לקודש וכל העולם לבית חב"ד ובית משיח.**
- ז. **י"א - למעלה מהטבע וסדר ההשתלשלות - חודש הנשיאות. שבט - מל' שבט מלכות**

השלמה לגליון מס' 184

על סיום הל' כלים

דובר באריכות שמשמעות ותוכן הלכות כלים בעבודת ה', שעושים כל העולם והגלות כלים לקדושה ולאלקות, שזה הי' ביציאת מצרים ששאלו ולקחו מהם ריבוי של כלי כסף וזהב ושמלות וגאלום והעלים לקדושה. והגמ' אומרת³⁵: "יוסף ליקט כל כסף וזהב שבעולם והביא למצרים, ואת כל זה היהודים הוציאו ממצרים, כי נצלו את מצרים ורוקנו אותה.

והעירני תמים א': ביציאת מצרים יצאו ממקום של 50 שערי טומאה ל-50 שערי קדושה במי"ת (כמו שאומרים בנוסח "אתה בחרתנו" לפני אמירת "תיקון ליל שבועות") היינו שהעלו את כלי כל מצרים מ-50 שערי הטומאה ל-50 שערי הקדושה. ואולי זה מרומז במילה כל כסף וזהב: כל - גימט' - 50.

"נהנין ממנו עצה ותושיה!"

א. סיפר הרה"ח אלכסנדר ז"ל בן-נון, כשהיינו עימו נבלחט"א כמה מהתמימים מיישיבת תות"ל בכפר חב"ד ביוהכ"פ תשל"ב בקיבוץ החילוני "שדה-אליהו", שאירגן להם מנין, ובהפסקה סיפר לנו כמה סיפורים מביתו של כ"ק אד"ש מה"מ ביקטרינוסלב, שהיה שם בן-בית כשלמד שחיטה אצל הרלו"צ נ"ע:

סיפרה לו אימו של אד"ש:

כשהיה הרבי ילד צעיר, הגיע לבקר את אביו פרופסור יהודי מומחה שהיה

מנהל מחלקת המתמטיקה של האוניברסיטה של העיר והיה אמור להתמנות לראש מחלקת המתמטיקה של כל האוניברסיטאות באזור, ולשם כך היה צריך להגיש עבודת מחקר גדולה במתמטיקה, שאם היתה עוברת את מבחן הביקורת בביקורם של ועד הפרופסורים המומחים האזורית היה מתמנה למשרה החשובה והרמה. ובעבודת המחקר הגדולה והמסובכת שהכין נשארה בעיה חשבונית אחת סבוכה שלא הצליח לפתור, ומכיון שאביו של הרבי הי' ידוע כגאון גדול גם במתמטיקה, הוא בא אליו לשוחח איתו על בעייתו, אולי ימצאו פתרון.

הם שוחחו בזה זמן ארוך, ולא הצליחו למצוא את הפיתרון לבעיה המורכבת.

תוך כדי שיחה ניגש הילד הצעיר ומשך הניירות שכתב בענין זה וביקש מהפרופסור לראותן. הפרופסור אמר לו "זה לא בשבילך!" אבל האבא רלו"צ אמר לפרופסור וביקשו שירשה לילד לראות הרשימות, ואחרי שגמר לקרוא הרשימות עזב את החדר ונכנס לחדר אחר.

לאחר זמן חזר הרבי ובידו פתק שרצה לתת לאורח, ובתחילה הפרופסור לא רצה לקחתו, כי לא חשב שלילד יש מה לכתוב דבר שמעניין אותו, אבל הרלו"צ ביקשו ואמר לו, אם הילד כתב לו שיקח הפתק, והוא ניאות לזה, והכניס לכיסו, אבל לא החשיב זאת ולא קרא את הכתוב.

באמצע הלילה "נדדה שנת הפרופסור" ולא יכל לישון, אז ניזכר בפתק והחליט לקרוא מה כתב הבן של הרב, ולתדהמתו העצומה מצא שם פיתרון מלא לבעיה המתמטית הסבוכה. מרוב התפעלות התלבש הפרופסור באמצע הלילה ואץ וצעד לביתו של הרב, ודפק בחוץ על תריס החלון, וכשר' לויק פתח אמר לו: "הרב, יש לך בן גאון! שמור אותו מ"עין הרע"!"...

ב. החסיד הפרופסור ירמיהו שיחי' ברנובר מספר שפעם הביא לרבי רשימות מעבודת מחקר מתמטית ארוכה וחשובה, שהצוות והתלמידים שלו מהמחלקה שהוא מנהל באוניברסיטת בן-גוריון בבאר-שבע הכינו במשך חדשים רבים. אד"ש עבר ועלעל ברשימות בשעת ה"יחידות", ואמר לו שבפרט מסויים יש טעות חשבונית במסקנות העבודה המדעית!

בשעת מעשה הי' מדהים לקבל שעבודה שהכינו צוות מומחים במשך זמן ארוך, בעילעול קצר אומר הרבי שיש שם טעות, אבל אחרי שחזר לארה"ק לאוניברסיטה, והורה לצוות לעבור ביסודיות על כל החשבונות, ואחרי תקופת עבודה ארוכה הם מצאו את הטעות שהיתה להם.

ההמשך ממה שסיפר ר' אלכסנדר בן-נון ממה שראה בביתו של אד"ש בעו"ה בגליון הבא.

לזכות

החתן התמים **יוסף אריה שיחי' לעבאוויק**
והכלה חיה **רבקה ברכה שתחי' הירש**
לכבוד ה"ווארט" ביום א' פרשת בא ב' **שבט**
היה תהא שנת עליון
מזל-טוב! מזל-טוב!

שיזכו לבנות בנין עדי עד בשעה טובה ומוצלחת על יסודי התורה והמצוה והחסידות מתוך בריאות הצלחה והרחבה, אושר ושמחה תמיד כל הימים ויזכו הוריהם לראות רוב נחת יהודי חסידותי מכל יוצאי חלציהם ולקבלת פני מלך המשיח, מי"ד ממ"ש, נאו!
נדפס ע"י הוריהם שיחי'

(דברים שטאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

³³ יחי מט, י.

³⁴ בלק כד, יז.

³⁵ פסחים קיט, ב.